GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

№ 170. *Lunĭ, Marțĭ 4 (16) Augustŭ.* 1887.

Brașovŭ, 3 Augustŭ 1887.

Vorbindŭ de articululŭ fóiei tiszaiste din Pesta îndreptatŭ contra mișcărei slave din Austria, și în specialŭ îndreptatŭ contra Cehilorŭ, din causă că aceștia se declară solidarĭ cu Slavii din Ungaria, amŭ ḍisŭ:

„Este mare întrebare, décă Cehii în împrejurările lorŭ de față se vorŭ retrage totŭ așa de curêndŭ ca și de altădată dinaintea amenințărilorŭ unguresci cu intervenire în afacerile interióre ale Austriei, și décă nu vorŭ rêspunde și ei la amenințărĭ cu amenințărĭ.“

Presupunerile nóstre s'au împlinitŭ. Tóte foile cehice rêspundŭ cu mare iritațiune la amenințările din amintitulŭ articulŭ alŭ lui „Pester Lloyd,“ și încă într'unŭ tonŭ de asemenea amenințătorŭ.

Se vede că agitațiunea cea mai nouă în sînulŭ Slavilorŭ n'are numai unŭ caracterŭ de demonstrațiune trecĕtóre, căcĭ acum se simte îndemnatŭ și organulŭ bismarckianŭ „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ a lua posițiune față cu așa ḍisulŭ „asaltŭ cehicŭ“ asupra ordonanței privitóre la scólele secundare. Se 'nțelege de sine, că organulŭ prusianŭ în cestiunea acésta nu ia nicĭdecum partea Cehilorŭ, ci susține că foile acestora esagerézâ și că de aceea nu se mai póte discuta în liniște cu ele.

Décă vomŭ avé în vedere iritațiunea ce domnesce atâtŭ în tabĕra germană câtŭ și în tabĕra slavă, credemŭ că nu vomŭ greși, când vomŭ atribui o importanță seriósă nouei mișcărĭ slave și antislave. S'a simțitŭ mai de multŭ cumcă în Austria esistă unŭ curentŭ puternicŭ slavofilŭ, și manifestarea lui energică în momentele de față ne face a crede, că stă în legătură cu noua grupare a puterilorŭ europene și că va avé o influință însemnată asupra viitórelorŭ evenimente.

Este clarŭ că monarchia nóstră în orĭ și ce combinațiă ar intra, trebue sĕ țină contŭ de marea mulțime a popórelorŭ sale, care nu suntŭ nicĭdecum mulțămite cu starea lorŭ actuală interióră. Mai alesŭ încâtŭ privesce pe Slavĭ, ei suntŭ de părere că isvorulŭ principalŭ alŭ acestei situațiunĭ este a se căuta mai multŭ în relațiile esterióre ale monarchiei, care trebue sĕ se schimbe, recâștigêndu-și acéstă monarchiă libertatea sa de acțiune. Slavii vĕdŭ cu deosebire în alianța cu Germania o pedecă pentru realisarea aspirațiunilorŭ lorŭ înăuntru, căcĭ politica germană s'a doveditŭ până acuma ca cea mai credinciósă sprijinitóre a suprematiei dualistice germano-maghiare.

Din aceste considerațiunĭ este de mare interesŭ a cunósce cuprinsulŭ articulilorŭ, cu carĭ rĕspundŭ foile principale cehice lui „Pester Lloyd“.

„Narodni Listy“ ḍice că ea a consideratŭ totdéuna ca o datoriă a sa către imperiulŭ austriacŭ și către propriulŭ sĕu poporŭ, d'a avertisa pe bărbații de statŭ austriacĭ de pré marea intimitate cu Germania și d'ai sfătui sĕ păstreze unŭ bunŭ și amicalŭ raportŭ cu Rusia. Acestŭ dreptŭ și acéstă datoriă nu se potŭ răpi nicĭ de Prusienĭ nicĭ de cei carĭ au alcătuitŭ legiunea lui Klapka. Limbagiulŭ fóiei pestane este o nerușinată și cutezătóre provocare a celorŭ 18 milióne de Slavĭ austriacĭ, carĭ voescŭ sĕ servéscă cu credință Austriei, dér nicĭdecum Germaniei și Maghiarilorŭ, și carĭ nicĭ nu se vorŭ lăsa a fi purtațĭ de nasŭ. Precum nu vomŭ lăsa sĕ ni-se impună convingerea asupra intereselorŭ imperiului în privința esterióră, totŭ așa nu vomŭ lăsa sĕ fimŭ oprițĭ dela apĕrarea acestorŭ interese înăuntrulŭ imperiului.

Noi punemŭ mai multŭ prețŭ — continuă fóia cehă — pe interesele Austriei întregĭ, decâtŭ pe *trufia maghiară* scurtŭ vĕḍĕtóre, care în creḍendu se în Germania vrea sĕ se prăvăléscă atâtŭ pe sine câtŭ și pe noi în aventurĭ pline de pericule pentru imperiulŭ nostru: Vĕḍêndŭ *că tăcerea de mórte ce fără nicĭ o considerațiune se păstréză asupra naționalitățilorŭ nemaghiare* în țĕrile corónei St-lui Stefanŭ, e o subminare directă a baselorŭ de esistență a Austriei, *nu vomŭ încela a reclama drepturile de cetățenĭ pentru trei milióne Slovacĭ, pentru o jumĕtate de milionŭ Rutenĭ din Ungaria, pentru milionulŭ de Sêrbĭ și Croațĭ, pentru trei milióne Românĭ, în scurtŭ pentru acea mare maioritate a poporațiunei translaithane, ce geme sub suprematia Maghiarilorŭ*, carĭ nu și-au meritatŭ și câștigatŭ posițiunea lorŭ nici prin putere materială nicĭ prin succese culturale, ci au sĕ o mulțăméscă numai nenorocirei de care a fostŭ lovită Austria în anulŭ 1866, precum și sprijinului ce li l'a datŭ Germania. Noi ne apĕrămŭ loculŭ nostru în Austria ca egalĭ cu egalĭ alăturea cu Maghiarii, ér nu sub ei, și de va vrea Dumneḍeu ni-lŭ vomŭ și păstra.

„Narodni Listy“ indigetéză apoi marea influință ce o au Maghiarii în Austria și întrébă: Ce mai vorŭ sĕ obțină Maghiarii în Cislaithania? Maghiarii nu mai au ce s'aștepte decâtŭ regresarea influinței lorŭ, căcĭ lăcomia lorŭ a provocatŭ chiarŭ confederațiunea popórelorŭ nemaghiare cu scopŭ de a se apĕra.

Orĭ ce omŭ nepreocupatŭ va recunósce, că părerile ce le desvoltă „Narodni Listy“ cu privire la apĕrarea intereselorŭ monarchiei suntŭ întemeiate pe faptulŭ, că în acéstă monarchiă nu locuescŭ numai Maghiarĭ și Germanĭ, și că prin urmare e unŭ interesŭ de viéță pentru monarchiă, ca sĕ nu se conducă numai de „trufia maghiară scurtŭ vĕḍĕtóre.“

O deosebită importanță trebue sĕ dămŭ afirmărei numitei foi cehice, privitóre la naționalitățile nemaghiare din țĕrile corónei Stlui Stefanŭ. Póte că fóia tiszaistă nu s'a așteptatŭ la unŭ rĕspunsŭ așa de categoricŭ, în care este vorba chiar și de cele trei milióne de Românĭ, pe carĭ Ungurii arŭ voi sĕ 'i facă uitațĭ pentru tóte timpurile.

Vomŭ reclama — ḍice fóia cehică — drepturile cetățenescĭ pentru popórele nemaghiare din Croația, Ungaria și Transilvania, care gemŭ sub hegemonia neîndreptățită a Maghiarilorŭ.

Nu trebue sĕ mai comentămŭ aceste cuvinte spre a face pe cetitorii nostri sĕ înțelégă, că fóia tiszaistă a avutŭ o ḍi nenorocită când s'a ridicatŭ cu amenințărĭ contra Cehilorŭ.

N'amŭ avutŭ dér dreptate când amŭ ḍisŭ că Ungurii în luptă cu Cehii și cu slavismulŭ acestora vorŭ avé o periculósă posițiune, căcĭ însușĭ modulŭ lorŭ actualŭ de guvernare va fi cea mai puternică armă în mâna adversarilorŭ lorŭ?

După cum îi cunóscemŭ pe Ungurĭ, ei vorŭ rĕspunde și mai trufașŭ la evanghelia ce li-o citescŭ Cehii și așa avemŭ cele mai frumóse prospecte de a-i vedé câtŭ de curêndŭ încăerațĭ într'o luptă crâncenă, care va influința în modŭ însemnatŭ — și sperămŭ că în favórea drepturilorŭ naționalitățilorŭ — asupra procesului de organisare interióră a monarchiei nóstre.

Călĕtoria prințului de Coburg.

D. Stambuloff la sosirea principelui Ferdinand cu yahtulŭ princiarŭ la granița bulgară i a ținutŭ următorulŭ discursŭ:

„In numele guvernului bulgarŭ, am onóre sĕ urezŭ Alteței Vóstre buna venire la granița bulgăréscă și sĕ'i supunŭ espresiunea simțemintelorŭ de adêncŭ devotamentŭ și de iubire fără marginĭ, de carĭ suntŭ însuflețițĭ poporulŭ și armata bulgăréscă, ce așteptă cu nerăbdare de a vedé printre dênșii pe alesulŭ lorŭ multŭ iubitŭ.

„Poporulŭ bulgarŭ nu va uita nicĭ o dată că, în momente atâtŭ de grele, Alteța Vóstră dovedind încrederea ce are în viitorulŭ sĕu, a bine-voitŭ sĕ ia în mânĭ dreptulŭ onórei și independinței Bulgarilorŭ.

„Fiă ca Provedința divină sĕ veghieze asupra vieței prețióse a Alteței Vóstre și sĕ-i vie în ajutorŭ, pentru a călăuzi viteza națiune bulgărescă pentru a o duce spre prosperitate, mărire și gloriă. Trăiéscă Ferdinandŭ I.“

La Vidinŭ ajunse prințulŭ la 6 óre. Ura entusiaste și o salvă de 100 tunurĭ salută sosirea. Garnisóna era strînsă pe cheiulŭ orașului. Mulțimea era imensă.

Principele Ferdinandŭ, în uniformă, fŭ primitŭ de prefectulŭ, de comandantulŭ garnisónei cu aclamațiunile mulțimei, ce încunjură clerulŭ întrunitŭ sub unŭ porticŭ decoratŭ cu colorile bulgărescĭ. Principele inspectase batalionulŭ și intră în primăriă, unde este primitŭ de o deputațiune. Alteța Sa se urcă pe bordŭ după o jumĕtate de oră.

Ca rĕspunsŭ la alocațiunea Archiepiscopului, principele Ferdinand a rostitŭ discursulŭ următorŭ, ce va fi distribuitŭ poporului bulgarŭ:

„Alesŭ în unanimitate de representanții națiunei bulgărescĭ ca suveranulŭ sĕu, am socotitŭ ca o datoriă sacră sĕ punŭ piciorulŭ câtŭ mai curêndŭ pe teritoriulŭ nouei mele patrii și sĕ consacru viéța mea fericirei, mărirei și prosperităței poporului meu multŭ iubitŭ, mulțumindŭ din adênculŭ inimei valorosului poporŭ bulgarŭ pentru încrederea ce a pus'o în mine și pentru simțimentele de devotamentŭ ce nutresce față cu mine. Sunt pe deplinŭ convinsŭ, că elŭ mĕ va ajuta în silințele mele pentru ridicarea și desvoltarea țĕrei nóstre și pentru a aștepta unŭ viitorŭ strălucitŭ și fericitŭ. A totŭ puterniculŭ D-ḍeu sĕ ne ajute la îndeplinirea datoriilorŭ nóstre!“

La Rusciucŭ ajunse principele între bubuiturĭ de tunurĭ și cântecele musicei militare la 6½ óre, după ce a trecutŭ prin Rahova și Nicopole. Consulatele n'au ridicatŭ stégurile. După revista trupelorŭ, urmă prânḍulŭ festivŭ. Séra orașulŭ, vapórele de pe Dunăre au fostŭ iluminate. Rusciuculŭ era împodobitŭ cu stégurĭ, pe unŭ arcŭ de triumfŭ era așeḍatŭ portretulŭ prințului. La banchetŭ prințulŭ a rĕspunsŭ la toasturĭ în limba burgară.

Cehii și Rusia.

„Politik“ accentuândŭ dreptulŭ popórelorŭ de a'șĭ validita influința lorŭ asupra politicei esterne, prin delegațĭ în delegațiunea Reichsrathului, prin deputațĭ în Reichsrath, poporulŭ însușĭ prin pressă, și vorbindŭ despre puterniculŭ curentŭ ce esistă în Boemia, Moravia și Silesia în favórea păcii și pentru întărirea garanțielorŭ de pace, ḍice că o astfelŭ de garanțiă, care deșteptă încredere, nu numai radicalii cei cu flénca mare, ci numeroșĭ politicĭ serioșĭ ai poporului cehŭ o vĕdŭ în cultivarea raporturilorŭ amicale cu Rusia; acestŭ curentŭ se mișcă nu numai în albia austriacă, ci și în cadrulŭ politicei oficiale a monarchiei.

SCIRILE ḌILEI.

După rapórtele oficiale asupra sĕmĕnăturilorŭ primite la ministerulŭ agriculturei, până la 8 Augustŭ n. starea sĕmĕnăturilorŭ și resultatulŭ secerișului in Ardélŭ este astfelŭ: grâulŭ cantitativŭ nu corĕspunde așteptărilorŭ, calitativŭ însĕ e peste totŭ bunŭ, afară de comitatele Alba de josŭ și Solnocŭ Dobêca unde e inăbuștŭ și arsŭ; sĕcara e bună calitate; orḍulŭ a datŭ unŭ resultatŭ de mijlocŭ; porumbulŭ (cucuruzulŭ, păpușoiulŭ) a rĕmasŭ îndĕrĕtŭ și promite unŭ rĕu secerișŭ, afară de comitatele Tèrnava mică și mare, unde va fi satisfăcĕtorŭ.

—x—

Ministrulŭ ungurescŭ de interne a permisŭ cu ordinațiunea sa Nr. 47189 a. c., ca comuna Cirlibaba

din comitatulŭ Bistriţa-Năsĕudŭ sĕ se numéscă pe viitorŭ Lajosfalva, dela Ludvigsdorf, cum se numesce nemţesce. — Şi foile oficióse jidano-maghiare ţinŭ una că guvernulŭ nu maghiariseză. Dér »Lajosfalva" pentru aceea totŭ Cirlibaba va rĕmâne, de s'arŭ face focŭ şi cătranŭ »patrioţii«.

—x—

Şcóla ungurescă de statŭ din Zelau, şcólă de fete, a incassatŭ in anulŭ trecutŭ şcolasticŭ 50 fl. 40 cr. de pe obiectele de industriă de casă lucrate de elevele sale, anume de pe coşercĭ şi bastone de preâmblare.

—x—

Au devenitŭ vacante, şi pentru anulŭ viitorŭ şcolarŭ 1887/8 se vorŭ conferi pe calea concursului, 14 stipendii câte de 60 fl. destinate din fondurile archidiecesane pentru elevii din despărţămêntulŭ pedagogicŭ alŭ seminariului archidiecesanŭ din Sibiiu. Concurenţii au sĕ-şĭ presenteze suplicele la consistoriulŭ archidiecesanŭ inclusivŭ până în 15 Augustŭ st. vechiu, a. c. instruate cu documentele următóre: a) atestatŭ dela oficiulŭ parochialŭ din comuna, la care aparţinŭ, despre aceea, că suntŭ Românĭ greco orientalĭ; b) testimoniu şcolasticŭ despre progresulŭ făcutŭ in studii in anulŭ din urmă; c) atestatŭ dela primăria comunală despre posiţiunea socială a părinţilorŭ şi despre starea lorŭ materială; d) eventualŭ alte atestate recomandătóre.

—x—

Statua classicului poetŭ romanŭ Ovidiu se va desvăli sĕrbătoresce la 9 Augustŭ în Constanţa din Dobrogea.

—x—

Dela 1 Aprilie şi până astădĭ au emigratŭ din oraşulŭ Iaşĭ, — dice „Curierulŭ" — unŭ numĕrŭ de aprópe 200 persóne, carĭ au primitŭ atâtŭ banĭ de cheltuială câtŭ şi bilete necesare de călĕtoriă dela membrii de familiă, carĭ se aflau deja în America, ceea ce probéză, că emigranţilorŭ le merge forte bine dincolo de Oceanulŭ atlanticŭ. Noi din parte-ne dorimŭ ca acéstă stare de lucrurĭ sĕ nu se schimbe şi ca emigranţilorŭ sĕ le mergă câtŭ se póte de bine, pentru ca sĕ potă trimite mulţĭ banĭ şi câtŭ de multe bilete de drumŭ confraţilorŭ lorŭ din lumea cea veche.

—x—

O telegramă din Viena cu data 13 Augustŭ comunică: Poliţia vieneză face astădĭ minuţióse cercetărĭ pentru a descoperi unde se află acum d-nulŭ Urdărénu, preşedintele tribunalului de comerţŭ din Craiova, care a sositŭ aci, făcêndŭ o călĕtoriă de plăcere. D-nulŭ Urdăreanu, care descinsese la hotelulŭ oraşului (Stadt hotel), a plecatŭ la 27 Iulie din otelŭ spunêndŭ că merge sĕ visiteze diferitele stabilimente publice ale capitalei pe care doreşce sĕ le studieze. Până adĭ d. Urdăreanu încă nu s'a intorsŭ, totuşĭ nu se crede sĕ i se fi întêmplatŭ vre-o nenorocire.

—x—

La încheiarea foii amŭ primitŭ dela unŭ distinsŭ confrate din România, care a luatŭ parte la petrecerea arangeată aci în Braşovŭ Sâmbătă séra de către studenţii românĭ academicĭ de aicĭ, o interesantă descriere a impresiunilorŭ sale, ce din lipsa de spaţiu o vomŭ publica în numĕrulŭ de mâne.

—x—

Escursiune la Constanţa şi Constantinopole. Biuroul de călĕtorii din localitate (Strada vămei No. 10) arangéză o călĕtoriă de plăcere de aci la Constanţa şi retour, precum şi până la Constantinopole şi retour, cu preţurile cele mai posibile reduse. Drumulŭ de aci la Constanţa şi retour costă 60 fl.; ér de aci până la Constantinopole şi retour costă 120 fl. In aceste preţurĭ fórte reduse nu se cuprinde numai plata pentru dusŭ şi întorsŭ, ci totodată şi intréga găzduire şi mâncare conformŭ cu programa. Călĕtoria se face pe calea ferată cl. II-a, ér pe vaporŭ cl. I. Durata intregei escursiunĭ, *până la Constanţa şi retour*, e de 5 dile, cu staţionarea în Sinaia, Bucurescĭ şi Constanţa. *Până la Constantinopole şi retour* durata e de 10 dile cu staţionarea in Sinaia, Bucurescĭ Constanţa, Constantinopole, Rusciuc şi Giurgiu. In privinţa găzduirei şi de ale mâncărei se îngrijesce la cele mai bune hotelurĭ şi restauraţiunĭ. Călĕtoria pe Marea négră se face pe marele vaporŭ alŭ Lloydului. Plecarea la Constanţa şi Constantinopole se face deodată la 31 Augustŭ a. c.

Diferitele circumstanţe ce se presintă la acéstă ocasiune ca: preţurile cele mai cu putinţă reduse, căldurile scădute, călĕtoria cu marele vaporŭ alŭ Lloydului prevĕdutŭ cu restauraţiunile eminente, Marea cea complectŭ liniştită, multele priveliştĭ admirabile, vorŭ anima pre mulţĭ la participarea acestei călĕtorii de plăcere.

„Romaenische Revue", pol. lit. Zeitschrift. Direction: Resicza. Banat Herausgeber Dr. Cornelius Diaconovich Heft VIII. pro August 1887 (III. Jahrg.) Inhalt: Die gr. or. romänische Kirche in Ungarn und Siebenbürgen. — Rundschau. (Die Romänen hüben und drüben. — Vom Culturverein. — Sachsen und Romänen. — Die romänische Nationalität im ungar. Staate. — Der Ausflug des ungarischen Schriftstellervereins nach Siebenbürgen. — Irredentistisches.) — Dunăre Voinicul. Eine romänische Volkssage erzählt von P. Ispirescu, deutsch von Alexander Diaconovich. — Geographisches über Siebenbürgen, die Moldau und Walachei aus dem Jahre 1597. — Die Chronik des Huru und die grosse militärische Expedition in die Moldau des ungarischen Königs Ladislaus Cumanus ad redacendos Cumanos fugitivos. (Ein in der Geschichte Ungarns, so wie in der Geschichte der Nachbarländer verschwiegenes historisches Factum.) Von Sim. Mangiuca. (Forts.) — Literatur. („Die romänischen Gesetze und ihr Nexus mit dem byzantinischen und slavischen Recht« von Dr. J. L. Pič. — „Zur Geschichte der Bucowina« von Dr. D Onciul. — „Pädagogicum in Arad" von J. Vuia.)

Istoria românéscă pe unguresce.

„Néptanitok lapja" în nr. 61, din 30 Iuliu a. c., în rubrica: „Evenimentele din şi afară de ţéră, scrie următórele:

„Societatea istorică din Deva şi-a ţinutŭ adunarea sa generală cu bunŭ succesŭ. Intre multele-i obiecte celŭ mai interesantŭ a fostŭ „Epoca Huniadeştilor de Dr. Csanky Dezső«. Ioanŭ Huniade (Corvin) — după disertantŭ — n'a fostŭ de origine maghiară; elŭ a fostŭ descendentŭ alŭ Valahilorŭ şi sânge slavŭ (?) a circulatŭ prin vinele lui; părintele lui fiindŭ soldatŭ, l'a crescutŭ in giurulŭ familiei regescĭ; apĕrarea religiei creştine, invingerea Turcilorŭ păgânĭ au fostŭ însufleţitorii curagiului sĕu, ca guvernatorŭ a făcutŭ multe donaţiunĭ, ca domnŭ cu influinţă a esoperatŭ multe darurĭ regescĭ, înmulţindŭ astfelŭ posesiunile nemeşescĭ independente.

Posesiunile străbune ale familiei Huniade au fostŭ Huniădóra şi Deva, ce le-a obţinutŭ dela regele Sigismund. Documentulŭ de donaţiune şi astădĭ se păstréză în archiva ţĕrei. Cea mai interesantă parte a discursului a fostŭ: despre incolatus-ulŭ valachŭ. Olachii séu Românii de astădĭ in evulŭ de mijlocŭ se numiau Valachĭ şi ca păstorĭ de vite au străbătutŭ dela o păşune la alta totŭ mai spre nordŭ de către peninsula balcanică, in veaculŭ alŭ XIII. Străbaterea lorŭ urma neintreruptŭ. Intr'aceea s'au ivitŭ pe terenulŭ Europei şi Turcii. Regii maghiarĭ spre a spori puterea naţiunei maghiare, şi-au datŭ silinţa se câştige pe Valahii vagabundĭ (kobor), carĭ s'au şi domiciliatŭ (stabilitŭ), ba au inceputŭ a cultiva şi pămêntulŭ şi despre coloniile lorŭ se face amintire in veaculŭ alŭ XIV, ca aparţinĕtorĭ proprietăţilorŭ nemeşescĭ. Urméză apoi rĕsbóiele crâncene dintre Turcĭ şi Maghiarĭ. Valahii se pórtă cu cea mai mare vitejiă sub stindardele regilorŭ, se facŭ părtaşĭ graţiilorŭ regescĭ şi de aci încolo începêndŭ, aflămŭ mulţĭ valahĭ ridicaţĭ la rangulŭ de nobilŭ. Una dintre familiile valache ridicate la nemeşiă a fostŭ şi cea a Huniadeştilorŭ.«

Totŭ vechiulŭ cântecŭ ungurescŭ — care şi-a trăitŭ traiulŭ, — că noi amŭ venitŭ peste ei. Dér adevĕrulŭ totŭ trebue sĕ 'nvingă; i-a făcutŭ deocamdată sĕ recunóscă descendenţa valahă a lui Iónŭ Huniade Corvinulŭ... deşi cu câteva picăturĭ de sânge slavŭ. Asta provine de acolo, că Ungurulŭ, sciindu-se pe sine crocitŭ, nu póte cuprinde cu mintea lui curăţenia de sânge a altui neamŭ.

Dela întrunirea Someşurilorŭ, 13 Aug. 1887.

In Sâmbăta din 6 l. c. II. Sa Episcopulŭ Gherlei d-lŭ Ioanŭ Szabo a visitatŭ în societatea domnilorŭ advocaţĭ Grigore Steţiu şi Augustinŭ Munteanu oraşulŭ Deşiului — cercândŭ loculŭ mai acomodatŭ pentru stabilirea sa, a catedralei şi a seminarului — cu intenţiune de a se aşeda in acestŭ oraşŭ, centrulŭ municipiului Solnocŭ-Dobêcei. —

II. Sale ii plăcu loculŭ dintre ape, respective intre podurĭ, unde se ţinŭ têrgurile de vite.

Subscrierea acţiunilorŭ la institutulŭ de creditŭ şi economii »Someşana" necompletândŭ se în cele 2 lunĭ trecute, terminulŭ subscrierilorŭ s'a prelungitŭ încă cu 2 lunĭ până la 1 Octomvre a. c. până când se primescŭ încă subscrierĭ la d-lŭ Teodorŭ Mihali, directorulŭ institutului, advocatŭ şi proprietarŭ in Deşiu.

Adunarea desp. XII alŭ „Associaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ" nu se póte ţine în éstŭ timpŭ din causa impreiurărilorŭ vitrege esistente. Decâtŭ sĕ nu se celebreze cum se cuvine, mai bine sĕ nu se ţină — cum nu s'a pututŭ ţiné in anulŭ 1885, — der apoi cu atâtŭ mai bunŭ succesŭ s'a ţinutŭ la Ciachigârbĕu in anulŭ 1886 Nu vremŭ a preveni şi inculpa pe nimenĭ dintre cei competenţĭ; dea cerulŭ ca celŭ puţinŭ in 1888 sĕ se potă serba amintita adunare a desp. 12 în Ileanda, aşa cum o pretinde însăşĭ causa, promovarea literaturei şi culturei nóstre!

In adunarea estraordinară a municipiului Solnocŭ Dobêcei, ţinută erĭ in 12 l. c., s'a alesŭ comisiunea întregă care, la invitarea din vecinulŭ comitatŭ, sub presidiulŭ prefectului sĕ salute pe Maiestatea Sa Impĕratulŭ şi Regele cu ocasiunea venirei sale la Cluşiu.

Totŭ atuncĭ s'au alesŭ cu 26 din 34 voturĭ (membrii presenţĭ) ca membru in comisiunea administrativă d. Augustinŭ Munteanu, advocatulŭ.

S'a votatŭ pentru a se adauge de două părţĭ la podulŭ clăditŭ in anulŭ trecutŭ peste apa Someşului-mare căi de umblatŭ (gyalogjarda) încă 16,500 adecă şésespredece mii 500 fl. v. a. (nu 165,000 cum s'a scrisŭ într'unŭ nr. alŭ »Gazetei« din eróre.)

Şîreganulŭ.

FOILETONU.

(28)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

XI.

Intêia victimă.

— Tu escĭ, Ricardo? intrebă ea.

— Da, eu sunt! rĕspunse o voce slabă.

Intr'o clipă Fiametta fuse lângă gondolierŭ şi-lŭ şi luă în braţe.

— Escĭ rănitŭ? ilŭ intrebă.

— Da.

— Unde?

— Colea la umĕrulŭ dreptŭ.

— Greu?

— Nu credŭ; cuţitulŭ a lunecatŭ pe osŭ şi credŭ c'o sĕ mĕ potŭ scula.

— O Dumnedeule! dicea Fiametta frângêndu-şĭ mânile.

— Aide, nu te mâhni, póte că nu este nimicŭ.

— Credi? Adevĕratŭ?

— Da, însĕ suntŭ prea slabŭ, am pierdutŭ multŭ sânge!... rĕspunse gondolierulŭ. — Écă!.. ai găsitŭ brîulŭ meu? Atâtŭ mai bine, sĕ-mi legĭ rana cu elŭ, pentru ca sĕ am putere sĕ ţĭ spunŭ aceea ce trebue sĕ scii.

Fiametta desfăcu într'o clipă umĕrulŭ gondolierului. Sângele curgea şiroiu din rană. Din pricina acésta i se sleiau puterile lui Ricardo. Fiametta işĭ smulse batista dela gâtŭ şi i o puse pe rană pentru ca sĕ nu-lŭ sgârie brîulŭ. După aceea legă pe d'asupra cu brîulŭ aşa ca sĕ oprescă sângele d'a mai curge.

Pansamentulŭ acesta fu făcutŭ in'r'o clipă.

Pe când Fiametta ilŭ pansa astfelŭ, gondolierulŭ închisese ochii şi-i dicea:

— O! Fiametta! drăguţa mea Fiamettă, m'aşĭ lăsa sĕ mĕ omore în tóte dilele numai de dragulŭ d'a fi pansatŭ de mânuşiţele tale.

— Tacĭ! ii dise camerista puindu-i mâna pe gură.

— Der ce facĭ? Mi se pare că sunt în paradisŭ, unde m'au dusŭ ângerii pe aripele lorŭ radiose.

— Escĭ mai bine?

— Adică sunt forte bine.

— O sĕ ai putere sĕ vorbescĭ?

— Credŭ.

— Vorbesce dér şi fi scurtŭ, fiindŭ că cei, pe carĭ ii iubimŭ noi sunt în primejdiă de mórte, nu i adevĕratŭ?

— Da, dise gondolierulŭ cu o voce surdă.

— Haide, spune! dise Fiametta, aplecându-se.

— După ce m'ai lăsatŭ — dise Ricardo — nu trecu multŭ şi prinseiu, din întêmplare, o consfătuire a podestatului cu complicele sĕu Bartolomeo

— Mĕ temeam eu de una ca asta... Au mai uneltitŭ ér ceva? dise Fiametta.

— Ceva aşa de mişelescŭ, cum nicĭ celŭ mai stricatŭ omŭ nu-şĭ pote inchipuì. Luntrea, ce trebue sĕ ducă pe mirĭ dela Isola Bella până la Peschiera are unŭ capacŭ pe care tâlharii au sĕ-lŭ deschidă indată ce se vorŭ afla la mijloculŭ apei.

— Aşa că nenorociţii tinerĭ?....

— Vorŭ peri inecaţĭ in lacŭ, décă nu vei ajunge tu la vreme ca sĕ-i scapĭ.

— Cum sĕ facŭ?

— Ascultă! Am eu o luntre pe care o ascunsesem numai ca mĕsură de pază, în richitişŭ, la câţĭ va paşĭ d'aci Ai s'o găsescĭ numai decâtŭ şi poţĭ pleca intr'însa.

Tu escĭ fată de pescarŭ, Fiametto, escĭ voinică şi-ţĭ mai aducĭ aminte cum sĕ visléză.

— Da, da, vedĭ bine, potŭ vîsli; dér pe tine, dragulŭ meu Ricardo, nu pot sĕ te lasŭ aci singurŭ, într'ast felŭ de stare!

— Aşĭ! Ce'mĭ pasă de mine! Ei mai nainte de orĭ ce! Décă o fi sĕ morŭ, voiu muri pomenindŭ numele tĕu. Mórtea mĭ-ar fi mai dulce.

— O, ce inimă bună! nu! n'ai sĕ morĭ! Ne-amŭ înţelesŭ! eu plecŭ. Dér mai întâiu spune-mĭ cine te a injunghiatŭ.

— Podestatulŭ.

— Er elŭ!

— Éră elŭ! După ce hotărîse planulŭ cu Bartolomeo, se despărţiră ca sĕ se'ntórcă la castelŭ. Eu m'apropiasemŭ şi inhăţasemŭ pe sergentŭ, pe care vream

Agricultura în Germania.

O escursiune agricolă făcută la Rosalii 1884 în provincia Sacsonia.

(Urmare.)

Ocnele şi industria dela Stassfurt.

Oraşulŭ Stassfurt cu dreptŭ cuvêntŭ póte fi numitŭ unŭ oraşŭ americanŭ, nu că doră ar fi fostŭ intemeiatŭ de nisce Americanĭ, ci din causă, că din neînsemnătatea, în care era, putu se se ridice în modŭ giganticŭ în cursŭ de câţiva anĭ; anume pe la anii 1850—56 era încă unŭ orăşelŭ cu totulŭ neînsemnatŭ, încâtŭ abia avea 4—5000 locuitorĭ, şi adĭ din causa ocnelorŭ sale de sare a devenitŭ unulŭ din cele mai însemnate centre ale industriei germane, şi nu mai puţinŭ de 31 fabricĭ stau una lângă alta pe o suprafaţă de câteva hectare şi nutresce o populaţiune de 40,000 suflete. Ocnele de sare suntŭ cunoscute de multŭ, dér esploataţiunea lorŭ datéză numai de pe la anulŭ 1860, şi anume din causa materiilorŭ străine ce conţinea sarea; ea niciodată nu putea fi intrebuinţată pentru necesităţile bucătăriei şi consumaţiunea umană, ér purificarea ei de acelea şi inlăturarea straturilorŭ de sărurĭ diverse — Abraumsalze — ce erau suprapuse, consta în genere mai multŭ decâtŭ era valorea ei intrinsecă.

Insĕ când ilustrulŭ chimistŭ Iustus Liebig şi alţĭ învĕţaţĭ şi chimiştĭ agricolĭ dovediră, că contrarŭ opiniunei lui Albert Thaer, părintelui agriculturei sciinţifice, plantele nu se nutrescŭ din huma — Humus — şi gunoiu ca atare, ci numai din unele elemente, carĭ se află în ele şi se degagéză (desfecŭ) prin descompunerea lorŭ, seu, cu alte cuvinte, huma şi gunoiulŭ au numai unŭ rolŭ de intermediatorŭ — şi carĭ se află şi în alte materii organice şi anorganice, şi anume: fosforulŭ în óse, apoi în mineraliile numite fosforite*) şi apatite, varulŭ (calcea) în pétră vărósă şi în margă, apoi în combinaţiune cu accidulŭ sulfuricŭ, ca gips; potaşa — Kalium — în diferite petrii şi minerale ca feldspath, în cenuşa de lemnŭ şi cu deosebire în unele combinaţiunĭ ale sărei dela Stassfurt şi Kalusz (Galiţia); azotulŭ în Guano (depositŭ de gunoiu de paserĭ marine de mii de anĭ) şi în nitratŭ (salpetra) de Chili etc. şi din carĭ materii totŭ aşa de iute se potŭ desface — descompune — ca şi din gunoiu, că prin urmare acelea se potŭ inlocui cu totŭ acelaşĭ folosŭ prin acestea, atuncĭ deodată se ivì şi timpulŭ de inflorire alŭ Stassfurtului. Căcĭ ceea ce recomandau chimiştii pentru îngrăşarea pămêntului—Abraumsalz-ulŭ — tocmai aceea forma pân'aci materia mórtă, pedica de utilisare, în sarea dela Stassfurt, şi care trebuia înlăturată, şi decĭ, în locŭ de a mai încerca costisitórea şi anevoiósa purificaţiune, pentru a o face potrivită pentru consumaţiunea omenéscă, deodată începură esploatarea ei pentru îngrăşarea pămêntului şi pentru vite, şi decĭ în curêndŭ usinele se ridicau una după alta, carĭ sĕ prefacă materiile brute în Chlorkali, carĭ se intrebuinţéză la fabricarea de potassă şi pentru gunoirea pămêntului.

Mai 'nainte însĕ sĕ aruncămŭ o mică privire asupra formaţiunei geologice din Stassfurt. De ordinarŭ sarea gemă se compune numai din două elemente: Chlor şi Natrium sĕu cu formula chimică Cl Na, ér mai rarŭ ea mai conţine şi amestecăturĭ de gips şi de argilă. In cea dela Stassfurt însĕ pe lângă acésta (Cl Na) şi anume în straturile de deasupra se mai află şi unele combinaţiunĭ şi variaţiunĭ ale sărei în carĭ elementulŭ Natrium este inlocuitŭ prin Kalium, unŭ elementŭ, care-i este fórte apropiatŭ, séu chiar şi prin altele. Cele mai multe din aceste minerale suntŭ combinaţiunĭ de Clor (Cl), Kalium (K), Magnesium (Mg), Natrium (Na), Calcium var (Ca) acid sulfuric ($H_2 SO_4$) şi Bor (B) în diferite proporţiunĭ.

Sarea gemă insăşĭ este intreruptă şi brăsdată prin diferite vine subţirĭ de gips ($Ca SO_4 + 2H_2O$), de Anhydrită ($Ca SO_4$) şi de argilă. Ele tóte suntŭ productele apei de mare, din carĭ s'au cristalisatŭ. Căcĭ întregŭ basenulŭ acela, care cuprinde oraşele Alt Stassfurt, Neu Stassfurt, Leopoldshall, Ludwigshall, Westeregeln, Aschersleben etc., a formatŭ cândva o mare séu mai bine disŭ unŭ golfŭ de mare, care prin órecarĭ sguduiturĭ şi revoluţiunĭ interne ale pămêntului, fiindŭ cu totulŭ despărţită de cealaltă, ér cantitatea de apă, ce o perdea prin evaporisaţiune, fiindŭ mai mare decâtŭ cantitatea de apă, ce o primea dela riurile, ce se vèrsau în ea, apa ei începu sĕ se impuţineze, şi sĕ devie din ce în ce mai concentrată, încâtŭ sarea din ea putu sĕ se cristaliseze depunêndu-se unŭ stratŭ peste altulŭ, până în decursŭ de seculĭ, apa se evaporisă cu totulŭ şi fundulŭ mării cu timpulŭ deveni uscatŭ. Ajungêndŭ concentraţiunea apei unŭ gradŭ destulŭ de înaintatŭ, a începutŭ sĕ se cristaliseze mai ântêi sarea gemă (Cl Na), care se disolva cu greu; apoi primăvéra şi tómna şi pe timpŭ de ploi, venindŭ érăşĭ mai multă apă, şi unele din rîurile afluente la inundaţiunĭ şi revĕrsărĭ multŭ noroiu — argilă, sé altele ce veneau din formaţiunĭ de varósă şi de gipsŭ aducêndŭ aceste materii şi fiindŭ temporarŭ o mai mare cantitate de apă în unele părţĭ, sarea deja cristalisată o dissolva, pentru ca la o nouă scădere a ei prin evaporisare sĕ se cristaliseze din nou şi combine cu aceste materii — ca vergĭ de Anhydrită, de sare argilósă etc. Mai târdiu scădêndŭ apa din ce în ce mai tare, fură silite sĕ se precipite la fundŭ şi elementele, carĭ se disolvă uşorŭ, ca Maguesium, Kalium etc., carĭ adĭ pe tóte le găsimŭ deasupra, până în fine apa sécă cu totulŭ.

Acelaşŭ fenomenŭ vedemŭ sĕvêrşindu-se şi în dilele nóstre cu 2 mărĭ: Marea caspică şi Marea-mórtă. In Marea mórtă nivelulŭ apei e cu multŭ mai josŭ decâtŭ alŭ celorlalte mărĭ, cu vro 60 metri mai josŭ decâtŭ alŭ Mediteranei — ér apa ei scade în continu şi a ajunsŭ deja unŭ atare gradŭ de concentraţiune, încât în ea nu mai póte sĕ esiste nicĭ o fiinţă séu plantă vegetuitóre, şi nicĭ cei ce se scaldă, nu pot sĕ se cufunde. Décă s'ar cerceta fundulŭ ei, de sigurŭ acolo s'ar pute face studii escelente asupra progresului cristalisaţiunei sărei In Stassfurtul vechiu sărurile, carĭ conţinŭ Kalium — Abraumsalze — începŭ la o adêncime de 816 urme şi continuă până la o adêncime de 974 urme, unde apoi începe sare gema în straturĭ forte puternice, a cărorŭ grosime încă nu e cunoscută, ba la sondagiele făcute până acum, până la o adêncime de 2000 urme încă nu s'a pututŭ da nicĭ de păturile orisontale ale sărei — Liegende — ci tóte au fostŭ numai în straturile inclinate — Hangende —. In partea ocnei care aparţine ducatului de Anhalt, sărurile Kali-fere se găsĕscŭ deja la o adêncime numai de jumĕtate din cea amintită susŭ.

Intre sărurile Kali-fere — Abraumsalze —, se află vr'o 10 minerale diferite, în carĭ Natrium este înlocuitŭ prin Kalium séu Magnesium, şi dintre carĭ cele mai importante suntŭ 5: Polyhalita, Grugita, Carnallita, Sylvina şi Kainita, şi érăşĭ dintre ele numai 4 se întrebuinţéză pentru fabricaţiunea de îngrăşăminte, 3 Kalifere: Garugita, Carnallita şi Kainita, şi 1 fără Kali Kieserita.

(Va urma).

*) După cursurile prof. I. Kühn din Hallea Phosporitulŭ de Ardealŭ (de unde?) are 37,8 % $P_2 O_5$, celŭ de Nassau 13,33% ér celŭ de Spania 34 39% $P_2 O_5$.

Raportŭ poliţienescŭ. Erĭ după amédĭ i s'a furatŭ unui cărăuşŭ din Vălcele din carulŭ sĕu, ce se oprise în Têrgulŭ-Cailorŭ, o haină. Bănuiala cade pe dilerulŭ Vasile Bidu, deja cunoscutŭ poliţiei.

In nóptea de 13 spre 14 l. c. s'a perdutŭ pe şoseaua dela Sânpetru până la Braşovŭ unŭ ceasornicŭ de aurŭ bărbătescŭ, şi erĭ séră pe şoséua dela Vălcele până la Braşovŭ o pălăriă sură bărbătéscă de paie fine. Aflătorii obiectelorŭ sĕ binevoiéscă a preda obiectele la căpitănatulŭ orăşenescŭ.

Ultime scirĭ.

ŞISTOV, 13 Augustŭ. — Prinţulŭ cu miniştrii şi regenţii au fostŭ primiţĭ cu urale de marea mulţime. La vorbirea primarului, prinţulŭ a rĕspunsŭ în limba bulgară. S'a datŭ o masă la care s'au ţinutŭ toastc pentru „mântuitorulŭ Bulgariei“, la care acesta a rĕspunsŭ bulgăresce. Din Sistovŭ prinţulŭ a plecatŭ la Têrnova.

Têrnova, 13 Augustŭ. — Principele Ferdinand a sositŭ aicĭ puţinŭ după 8 óre séra. Primirea a fostŭ splendidă.

Dare de sémă,

asupra contribuirilorŭ incurse cu ocasiunea petrecerei de véră, ţinută în 11 Iuliu n. c. în folosulŭ şcólelorŭ românescĭ gr. cat. din Teuşŭ.

(Fine.)

Elena Lazarŭ 1 fl., Ioanŭ Puşcaşiu 50 cr., Gregoriu Sîrbu 1 fl., Ioanŭ Caşiorţianu 1 fl, Familia Marciacu 2 fl, Parochŭ Botianu 1 fl., Efremŭ Raţŭ 2 fl., Ana Dubleşiu 1 fl., Ioanŭ Munteanu 1 fl., Teofilŭ Ciortea 1 fl., Amalia Stanu 1 fl., Nagy Lajos 1 fl., Üveges Esti 50 cr., Efremiu Kis 1 fl., Teodorŭ Staiu 1 fl, Ciriacŭ Raţŭ 1 fl., Maximŭ Piposŭ 50 cr., Simionŭ Munteanu 1 fl., Alimpiu Barbu 1 fl., Nicolau Bretoiu 1 fl., Marina Domşia 1 fl., Ioanŭ Frâncu 1 fl., Nicolav Comanŭ 1 fl., Ioanŭ Popescu 1 fl., Slafcovicĭ Iaczint 1 fl., Maria Popŭ 1 fl., Iacobŭ Lucaciu 1 fl., Antoiu Popŭ 1 fl. Iacobŭ Lucaciu 1 fl., Antoniu Popŭ 1 fl., Ioanŭ Bescheri 1 fl., Ujvari Daniel 1 fl., Iosifŭ Bisbach 1 fl., Simionŭ Lucaciu 1 fl., Nicolau Mihailă 70 cr., Iuliusŭ Popŭ 1 fl., Kis Elek 50 cr., Nicolau Crişianu 50 cr., Iacobŭ Popa l. Gligorŭ 1 fl., Gavrilă Staiu 50 cr., Szasz Iozsef pretore sup. 2 fl., Iulianŭ Munteanu 50 cr., Simonŭ Salomonŭ 1 fl., Iacobŭ Munteanu 1 fl., Horáth Géza 50 cr., vĕduva Izvorschi 1 fl., Alexandru Zugravu 50 cr., Bartok Gergely 50 cr., Toth Venczel 1 fl., Gidali Moricz 1 fl., Ana Stanu 50 cr., Fried Ignatz Iozsef 50 cr., Gregoriu Munteanu 1 fl, Leopold Fried 2 fl., Ioanŭ Raţiu 1 fl., Darie Popa 1 fl., Traianŭ Timişiu 50 cr., Albŭ Sandor 50 cr., Valter Karoly 1 fl. 50 cr., Tripammer Iozsef 50 cr., Georgiu Comşia, 1 fl., Sulcz Daniel 1 fl, Dr. Boer Ienő 1 fl., Kraft Sandor 1 fl., Rosenthal Samuel 60 cr., Ioanŭ Roşu 50 cr., Amalia Toth 50 cr., Rozenthal Mihaly 50 cr., Aureliu Popŭ 50 cr., Zahariă Lucaciu 50 cr., Marschalko 50 cr., Iosifŭ Scurtu 1 fl., Bagai Mik-a 50 cr., Stefanŭ Crişianŭ 2 fl., Andreiu Ludovicŭ 1 fl., Gligorŭ Gliga 1 fl., N. H. 1 fl.

Suma 136 fl. 40 cr., din care subtragêndu-se spesele de 56 fl 22 cr. Resultă venitŭ curatŭ 80 fl. 18 cr.

Teuşŭ, 14 Iulie 1887.

Stefanŭ Crişianu
preşedinte.

Stefanŭ Bretoiu
actuarŭ.

Gregoriu Belanŭ
subcassar.

DIVERSE.

Colera. — Din Triestŭ se anunţă: Raportulŭ oficialŭ alŭ consulatului austriacŭ din Bombay, pe Iulie, către autoritatea maritimă de aicĭ dice: In decursulŭ unei sĕptĕmânĭ au fostŭ în Bombay numai 6 casurĭ de coleră. Insĕ scirile din provinciă suntŭ teribile. Intr'o sĕptĕmână s'au înregistratŭ în districtulŭ Tholapore 548 casurĭ, 214 decesurĭ; în districtulŭ Khandash 463 casurĭ, 217 decesurĭ; în Ahmednagar 522 casurĭ, 221 decesurĭ; în Bijapope 210 casurĭ, 107 decesurĭ; în Baronda 59 casurĭ 17 decesurĭ; în Satara 1050 casurĭ, 433 decesurĭ. Din celelalte părţĭ ale Indiei orientale, afară de Benares, unde colera bântue asemenea, se anunţă numai casurĭ sporadice. — Din Chili se anunţă: După statistica oficială au muritŭ în primulŭ semestru 1887 în republica Chili 10,200 persóne. Brasilia şi republicele din America de sudŭ vorŭ ţine în curêndŭ unŭ congresŭ în Lima, spre a lua mĕsurĭ contra întinderii colerii.

Unŭ clubŭ escentricŭ. — La Londra toţĭ au cluburile lorŭ; există chiar clubulŭ celorŭ cu câte 6 degete la fiă-care mână (The sixefingered Club) Sĕptĕmâna trecută, presidiulŭ clubului celorŭ cu câte 6 degete a cititŭ unŭ raportŭ statisticŭ asupra societăţii lorŭ, în care a anunţatŭ, că există în lume 2173 persóne cu câte 6 degete la fiă-care mână, 431 cu câte 7 degete şi o persónă în Madagascar, care are 8 degete. Elŭ a adăugatŭ că s'au luatŭ mĕsurĭ pentru a se publica note de musică pentru piano pentru musicanţii cu câte 6 degete; acéstă anunţare a fostŭ primită cu celŭ mai viu entusiasmŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

sĕ-lŭ sugrumŭ, când blestematul de podestatŭ, care, séu că 'şĭ-a luatŭ séma, séu că a auditŭ sgomotŭ, se'ntórse şi mĕ lovì pe la spate.

— Grozăviă!

— Lovitura a fostŭ aşa de grozavă şi datŭ la locŭ aşa de bunŭ, încâtŭ podestatulŭ işĭ inchipuì negreşitŭ, că mĕ omorise. Ideea asta îmĭ trecù ca fulgerulŭ prin capŭ şi cădui josŭ gemêndŭ uşorŭ. Nu sciu ce instinctŭ îmĭ spunea, că, décă vreu sĕ scapŭ de mórte trebue sĕ mĕ prefacŭ mortŭ.

— Şi până când am venitŭ eu ai statŭ totŭ în loculŭ unde te lovise?

— Ba nu. Abia se depărtară podestatulŭ cu Bartolomeo şi mĕ sculai şi eu . . . după ce-mĭ legasemŭ cum putusemŭ rana cu brîulŭ şi fugii spre loculŭ de îmbarcare.

Insĕ n'avusei putere. Brîulŭ se desfăcù şi-lŭ perdui. Sângele curgea şiroi din rană, . . . cădui ér şi leşinai, în loculŭ unde m'ai găsitŭ.

— O! scumpe, scumpe Ricardo! Dér minutele sunt secule. Nu credĭ şi tu că stăpânii noştri trebue sĕ se fi înbarcatŭ?

— Sperŭ că nu.

— Luntrea, pe care am luat'o şi pe care am ascuns'o în richitişŭ, n'avea din fericire lopeţĭ. Luai lopeţile dela luntrea pregătită pentru ca sĕ ducă pe mirĭ şi au fostŭ siliţĭ prin urmare sĕ caute alte lopeţĭ. Aşa că au întârdiatŭ negreşitŭ trei pătrare de césŭ.

— Atuncĭ dér potŭ s'ajungŭ la vreme. La revedere, Ricardo! sperŭ sĕ te vĕdŭ curêndŭ.

— La revedere, drăguliţa mea

Camerista făcuse câţiva paşĭ ca sĕ plece, când gondolierulŭ o oprì cu unŭ gestŭ.

— Ce mai vréi? ilŭ întrebà ea.

— Ascultă! dise Ricardo vorbindŭ încetŭ, cu urechia lipită pe pămêntŭ.

— Ce este? întrebà şi Fiametta totŭ încetŭ.

— Au mersŭ mai iute decât credeamŭ... Audŭ lopeţile cum batŭ apa în cadenţă... Trece luntrea pe dinaintea malului din partea acésta. Plécă, Fiametto, şi rógă pe Dumnedeulŭ ómenilorŭ cinstiţĭ, ca sĕ'ţĭ vie într'ajutorŭ şi sĕ-ţĭ dea puterĭ!

— Mĕ ducŭ! dise Fiametta.

Fata se plecà pe gondolierŭ şi-lŭ sărutà pe frunte. Pentru ântéia óră ilŭ sărutà ea pe logodniculŭ sĕu.

— Dragulŭ meu iubitŭ, te lasŭ aci singurŭ şi rănitŭ! dise ea cu o voce dulce.

— Nu sunt singurŭ! dise gondolierulŭ.—Vedĭ bine că Provedinţa mĕ îngrija, de vreme ce te-a adusŭ aci. — Ş'apoi, ei mai nainte de orîce!

— Da! ai dreptate, Ricardo; alergŭ sĕ'i scapŭ séu sĕ morŭ împreună cu dênşii! dise Fiametta.

(Va urma.)

Agricultura în Germania.

O escursiune agricolă făcută la Rosalii 1884 în provincia Sacsonia.

(Urmare.)

Ocnele şi industria dela Stassfurt.

Oraşulŭ Stassfurt cu dreptŭ cuvêntŭ póte fi numitŭ unŭ oraşŭ americanŭ, nu că doră ar fi fostŭ intemeiatŭ de nisce Americanĭ, ci din causă, că din neinsemnătatea, în care era, putù se se ridice în modŭ giganticŭ în cursŭ de câţiva anĭ; anume pe la anii 1850—56 era încă unŭ orăşelŭ cu totulŭ neinsemnatŭ, încâtŭ abia avea 4—5000 locuitorĭ, şi adĭ din causa ocnelorŭ sale de sare a devenitŭ unulŭ din cele mai însemnate centre ale industriei germane, şi nu mai puţinŭ de 31 fabricĭ stau una lângă alta pe o suprafaţă de câteva hectare şi nutresce o populaţiune de 40,000 suflete. Ocnele de sare suntŭ cunoscute de multŭ, dér esploatatiunea lorŭ datéză numai de pe la anulŭ 1860, şi anume din causa materiilorŭ străine ce conţinea sarea; ea niciodată nu putea fi intrebuinţată pentru necesităţile bucătăriei şi consumaţiunea umană, ér purificarea ei de acelea şi inlăturarea straturilorŭ de sărurĭ diverse — Abraumsalze — ce erau suprapuse, consta în genere mai multŭ decâtŭ era valórea ei intrinsecă.

Insĕ când ilustrulŭ chimistŭ Iustus Liebig şi alţĭ învĕţaţĭ şi chimiştĭ agricolĭ dovediră, că contrarŭ opiniunei lui Albert Thaer, părintelui agriculturei sciinţifice, plantele nu se nutrescŭ din huma — Humus — şi gunoiu ca atare, ci numai din unele elemente, carĭ se află în ele şi se degagéză (desfecŭ) prin descompunerea lorŭ, seu, cu alte cuvinte, huma şi gunoiulŭ au numai unŭ rolŭ de intermediatorŭ — şi carĭ se află şi în alte materii organice şi anorganice, şi anume: fosforulŭ în óse, apoi în mineraliile numite fosforite*) şi apatite, varulŭ (calcea) în pétră vărósă şi în margă, apoi în combinaţiune cu accidulŭ sulfuricŭ, ca gips; potaşa — Kalium — în diferite petrii şi minerale ca feldspath, în cenuşa de lemnŭ şi cu deosebire în unele combinaţiunĭ ale sărei dela Stassfurt şi Kalusz (Galiţia); azotulŭ în Guano (depositŭ de gunoiu de paserĭ marine de mii de anĭ) şi în nitratŭ (salpetra) de Chili etc. şi din carĭ materii totŭ aşa de iute se potŭ desface — descompune — ca şi din gunoiu, că prin urmare acelea se potŭ inlocui cu totŭ acelaşĭ folosŭ prin acestea, atuncĭ deodată se ivì şi timpulŭ de inflorire alŭ Stassfurtului. Căcĭ ceea ce recomandau chimiştii pentru ingrăşarea pămêntului—Abraumsalz-ulŭ — tocmai aceea forma pân'aci materia mórtă, pedica de utilisare, în sarea dela Stassfurt, şi care trebuia înlăturată, şi decĭ, în locŭ de a mai încerca costisitórea şi anevoiósa purificaţiune, pentru a o face potrivită pentru consumaţiunea omenéscă, deodată începură esploatarea ei pentru îngrăşarea pămêntului şi pentru vite, şi decĭ în curêndŭ usinele se ridicau una după alta, carĭ sĕ prefacă materiile brute în Chlorkali, carĭ se intrebuinţéză la fabricarea de potassă şi pentru gunoirea pămêntului.

Mai 'nainte însĕ sĕ aruncămŭ o mică privire asupra formaţiunei geologice din Stassfurt. De ordinarŭ sarea gemă se compune numai din douĕ elemente: Chlor şi Natrium seu cu formula chimică Cl Na, ér mai rarŭ ea mai conţine şi amestecăturĭ de gips şi de argilă. In cea dela Stassfurt însĕ pe lângă acésta (Cl Na) şi anume în straturile de deasupra se mai află şi unele combinaţiunĭ şi variaţiunĭ ale sărei în carĭ elementulŭ Natrium este inlocuitŭ prin Kalium, unŭ elementŭ, care-i este fórte apropiatŭ, seu chiar şi prin altele. Cele mai multe din aceste minerale suntŭ combinaţiunĭ de Clor (Cl), Kalium (K), Magnesium (Mg), Natrium (Na), Calcium var (Ca) acid sulfuric (H_2SO_4) şi Bor (B) în diferite proporţiunĭ.

Sarea gemă însăşi este intreruptă şi brăsdată prin diferite vine subţirĭ de gips ($CaSO_4 + 2H_2O$), de Anhydrită ($CaSO_4$) şi de argilă. Ele tóte suntŭ productele apei de mare, din carĭ s'au cristalisatŭ. Căcĭ intregŭ basenulŭ acela, care cuprinde oraşele Alt Stassfurt, Neu Stassfurt, Leopoldshall, Ludwigshall, Westeregeln, Aschersleben etc., a formatŭ cândva o mare séu mai bine disŭ unŭ golfŭ de mare, care prin órecarĭ sguduiturĭ şi revoluţiunĭ interne ale pămêntului, fiindŭ cu totulŭ despărţită de cealaltă, ér cantitatea de apă, ce o perdea prin evaporisaţiune, fiindŭ mai mare decâtŭ cantitatea de apă, ce o primea dela rîurile, ce se vèrsau în ea, apa ei începù sĕ se impuţineze, şi sĕ devie din ce în ce mai concentrată, încâtŭ sarea din ea putù sĕ se cristaliseze depunêndu-se unŭ stratŭ peste altulŭ, până în decursŭ de seculĭ, apa se evaporisà cu totulŭ şi fundulŭ mării cu timpulŭ devenì uscatŭ. Ajungêndŭ concentraţiunea apei unŭ gradŭ destulŭ de înaintatŭ, a începutŭ sĕ se cristaliseze mai ântêi sarea gemă (Cl Na), care se disolva cu greu; apoi primăvéra şi tómna şi pe timpŭ de ploi, venindŭ érăşĭ mai multă apă, şi unele din rîurile afluente la inundaţiunĭ şi revĕrsărĭ multŭ noroiu — argilă, sé altele ce veneau din formaţiunĭ de varósă şi de gipsŭ aducêndŭ aceste materii şi fiindŭ temporarŭ o mai mare cantitate de apă în unele părţĭ, sarea deja cristalisată o dissolva, pentru ca la o nouă scădere a ei prin evaporisare sĕ se cristaliseze din nou şi combine cu aceste materii — ca vergĭ de Anhydrită, de sare argilósă etc. Mai târdiu scădêndŭ apa din ce în ce mai tare, fură silite sĕ se precipite la fundŭ şi elementele, carĭ se disolvă uşorŭ, ca Magnesium, Kalium etc., carĭ adĭ pe tóte le găsimŭ deasupra, până în fine apa sécă cu totulŭ.

Acelaşŭ fenomenŭ vedemŭ sĕvêrşindu-se şi în dilele nóstre cu 2 mărĭ: Marea caspică şi Marea-mórtă. In Marea mórtă nivelulŭ apei e cu multŭ mai josŭ decâtŭ alŭ celorlalte mărĭ, cu vro 60 metri mai josŭ decâtŭ alŭ Mediteranei — ér apa ei scade în continu şi a ajunsŭ deja unŭ atare gradŭ de concentraţiune, încât în ea nu mai póte sĕ esiste nicĭ o fiinţă seu plantă vieţuitóre, şi nicĭ cei ce se scaldă, nu pot sĕ se cufunde. Décă s'ar cerceta fundulŭ ei, de sigurŭ acolo s'ar puté face studii escelente asupra progresului cristalisaţiunei sărei. In Stassfurtul vechiu sărurile, carĭ conţinŭ Kalium — Abraumsalze — începŭ la o adêncime de 816 urme şi continuă până la o adêncime de 974 urme, unde apoi începe sare gema în straturĭ forte puternice, a cărorŭ grosime încă nu e cunoscută, ba la sondagiele făcute până acum, până la o adêncime de 2000 urme încă nu s'a pututŭ da nicĭ de păturile orisontale ale sărei — Liegende — ci tóte au fostŭ numai în straturile inclinate — Hangende —. In partea ocnei care aparţine ducatului de Anhalt, sărurile Kali-fere se găsĕscŭ deja la o adêncime numai de jumĕtate din cea amintită susŭ.

Intre sărurile Kali-fere — Abraumsalze —, se află vr'o 10 minerale diferite, în carĭ Natrium este înlocuitŭ prin Kalium séu Magnesium, şi dintre carĭ cele mai importante suntŭ 5: Polyhalita, Grugita, Carnallita, Sylvina şi Kainita, şi érăşĭ dintre ele numai 4 se întrebuinţéză pentru fabricaţiunea de îngrăşăminte, 3 Kalifere: Garugita, Carnallita şi Kainita, şi 1 fără Kali Kieserita.

(Va urma).

*) După cursurile prof. I. Kuhn din Hallea Phosporitulŭ de Ardealŭ (de unde?) are 37,8 % P_2O_5, celŭ de Nassau 13.33%, ér celŭ de Spania 34 39% P_2O_5.

Raportŭ poliţienescŭ. Erĭ după amedĭ i s'a furatŭ unui cărăuşŭ din Vălcele din carulŭ sĕu, ce se oprise în Têrgulŭ-Cailorŭ, o haină. Bănuiala cade pe dilerulŭ Vasile Bidu, deja cunoscutŭ poliţiei.

In nóptea de 13 spre 14 l. c. s'a perdutŭ pe şoseaua dela Sânpetru până la Braşovŭ unŭ ceasornicŭ de aurŭ bărbătescŭ, şi erĭ séră pe şoséua dela Vălcele până la Braşovŭ o pălăriă sură bărbătéscă de paie fine. Aflătorii obiectelorŭ sĕ binevoiéscă a preda obiectele la căpitănatulŭ orăşenescŭ.

Ultime scirĭ.

ŞISTOV, 13 Augustŭ. — Prinţulŭ cu miniştrii şi regenţii au fostŭ primiţĭ cu urale de marea mulţime. La vorbirea primarului, prinţulŭ a rĕspunsŭ în limba bulgară. S'a datŭ o masă la care s'au ţinutŭ toaste pentru „mântuitorulŭ Bulgariei", la care acesta a rĕspunsŭ bulgăresce. Din Sistovŭ prinţulŭ a plecatŭ la Têrnova.

***Têrnova,* 13 Augustŭ. — Principele Ferdinand a sositŭ aicĭ puţinŭ după 8 óre séra. Primirea a fostŭ splendidă.**

Dare de sémă,

asupra contribuirilorŭ incurse cu ocasiunea petrecerei de véră, ţinută în 11 Iuliu n. c. în folosulŭ şcólelorŭ românescĭ gr. cat. din Teuşŭ.

(Fine.)

Elena Lazarŭ 1 fl., Ioanŭ Puşcaşiu 50 cr., Gregoriu Sîrbu 1 fl., Ioanŭ Caşiorţianu 1 fl, Familia Marciacu 2 fl, Parochŭ Botianu 1 fl., Efremŭ Raţŭ 2 fl., Ana Dubleşiu 1 fl., Ioanŭ Munteanu 1 fl., Teofilŭ Ciortea 1 fl., Amalia Stanu 1 fl., Nagy Lajos 1 fl., Üveges Esti 50 cr., Efremiu Kis 1 fl., Teodorŭ Staiu 1 fl, Ciriacŭ Raţŭ 1 fl., Maximŭ Piposŭ 50 cr., Simionŭ Munteanu 1 fl., Alimpiu Barbu 1 fl., Nicolau Bretoiu 1 fl., Marina Domşia 1 fl., Ioanŭ Frâncu 1 fl., Nicolav Comanŭ 1 fl., Ioanŭ Popescu 1 fl., Slafcovicĭ Iaczint 1 fl., Maria Popŭ 1 fl., Iacobŭ Lucaciu 1 fl., Antoiu Popŭ 1 fl. Iacobŭ Lucaciu 1 fl, Antoniu Popŭ 1 fl., Ioanŭ Bescheri 1 fl., Ujvari Daniel 1 fl., Iosifŭ Bisbach 1 fl., Simionŭ Lucaciu 1 fl., Nicolau Mihailă 70 cr., Iuliusŭ Popŭ 1 fl., Kis Elek 50 cr., Nicolau Crişianu 50 cr., Iacobŭ Popa l. Gligorŭ 1 fl., Gavrilă Staiu 50 cr., Szasz Iozsef pretore sup. 2 fl., Iulianŭ Munteanu 50 cr., Simonŭ Salomonŭ 1 fl., Iacobŭ Munteanu 1 fl., Horáth Géza 50 cr., vĕduva Izvorschi 1 fl., Alexandru Zugravu 50 cr., Bartok Gergely 50 cr., Toth Venczel 1 fl., Gidali Moricz 1 fl., Ana Stanu 50 cr., Fried Ignatz Iozsef 50 cr., Gregoriu Munteanu 1 fl, Leopold Fried 2 fl., Ioanŭ Raţiu 1 fl., Darie Popa 1 fl., Traianŭ Timişiu 50 cr., Albŭ Sandor 50 cr., Valter Karoly 1 fl. 50 cr., Tripammer Iozsef 50 cr., Georgiu Comşia 1 fl., Sulcz Daniel 1 fl, Dr. Boer Ienŏ 1 fl., Kraft Sandor 1 fl., Rosenthal Samuel 60 cr., Ioanŭ Roşu 50 cr., Amalia Toth 50 cr., Rozenthal Mihaly 50 cr., Aureliu Popŭ 50 cr., Zahariă Lucaciu 50 cr., Marschalko 50 cr., Iosifŭ Scurtu 1 fl., Bagai Miksa 50 cr., Stefanŭ Crişianŭ 2 fl., Andreiu Ludovicŭ 1 fl, Gligorŭ Gliga 1 fl., N. H. 1 fl.

Suma 136 fl. 40 cr., din care subtragêndu-se spesele de 56 fl 22 cr. Resultă venitŭ curatŭ 80 fl. 18 cr.

Teuşŭ, 14 Iulie 1887.

Stefanŭ Crişianu, preşedinte. **Stefanŭ Bretoiu**, actuarŭ.

Gregoriu Belanŭ, subcassar.

DIVERSE.

Colera. — Din Triestŭ se anunţă: Raportulŭ oficialŭ alŭ consulatului austriacŭ din Bombay, pe Iulie, către autoritatea maritimă de aicĭ dice: In decursulŭ unei sĕptĕmânĭ au fostŭ în Bombay numai 6 casurĭ de coleră. Insĕ scirile din provinciă suntŭ teribile. Intr'o sĕptĕmână s'au inregistratŭ în districtulŭ Tholapore 548 casurĭ, 214 decesurĭ; în districtulŭ Khandash 463 casurĭ, 217 decesurĭ; în Ahmednagar 522 casurĭ, 221 decesurĭ; în Bijapope 210 casurĭ, 107 decesurĭ; în Baronda 59 casurĭ 17 decesurĭ; în Satara 1050 casurĭ, 433 decesurĭ. Din celelalte părţĭ ale Indiei orientale, afară de Benares, unde colera bântue asemenea, se anunţă numai casurĭ sporadice. — Din Chili se anunţă: După statistica oficială au murìtŭ în primulŭ semestru 1887 în republica Chili 10,200 persóne. Brasilia şi republicele din America de sudŭ vorŭ ţiné în curêndŭ unŭ congresŭ în Lima, spre a lua mĕsurĭ contra întinderii colerii.

Unŭ clubŭ escentricŭ. — La Londra toţĭ au clubu-rile lorŭ; există chiar clubulŭ celorŭ cu câte 6 degete la fiă-care mână (The sixefingered Club) Sĕptĕmâna trecută, presidiulŭ clubului celorŭ cu câte 6 degete a cititŭ unŭ raportŭ statisticŭ asupra societăţii lorŭ, în care a anunţatŭ, că există în lume 2173 persóne cu câte 6 degete la fiă-care mână, 431 cu câte 7 degete şi o persónă în Madagascar, care are 8 degete. Elŭ a adăugatŭ că s'au luatŭ mĕsurĭ pentru a se publica note de musică pentru piano pentru musicanţii cu câte 6 degete; acéstă anunţare a fostŭ primită cu celŭ mai viu entusiasmŭ.

☛ *Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.*

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

---

sĕ-lŭ sugrumŭ, când blestematul de podestatŭ, care, séu că 'şĭ-a luatŭ séma, séu că a auditŭ sgomotŭ, se'ntorse şi mĕ lovi pe la spate.

— Grozăviă!

— Lovitura a fostŭ aşa de grozavă şi datŭ la locŭ aşa de bunŭ, încâtŭ podestatulŭ işĭ inchipuì negreşitŭ, că mĕ omorise. Ideea asta îmĭ trecù ca fulgerulŭ prin capŭ şi cădui josŭ gemêndŭ uşorŭ. Nu sciu ce instinctu îmĭ spunea, că, décă vréu sĕ scapŭ de morte trebue sĕ mĕ prefacŭ mortŭ.

— Şi până când am venitŭ eu ai statŭ totŭ în loculŭ unde te lovise?

— Ba nu. Abia se depărtară podestatulŭ cu Bartolomeo şi mĕ sculai şi eu . . . după ce-mĭ legasemŭ cum putusemŭ rana cu brîulŭ şi fugii spre loculŭ de imbarcare.

Insĕ n'avusei putere. Brîulu se desfăcù şi-lŭ perdui. Sângele curgea şiroi din rană, . . . cădui ér şi leşinai, în loculŭ unde m'ai găsitŭ.

— O! scumpe, scumpe Ricardo! Dér minutele sunt secule. Nu credĭ şi tu că stăpânii noştri trebue sĕ se fi înbarcatŭ?

— Sperŭ că nu.

— Luntrea, pe care am înat'o şi pe care am ascuns'o în richitişŭ, n'avea din fericire lopeţĭ. Luai lopeţile dela luntrea pregătită pentru ca sĕ ducă pe mirĭ şi au fostŭ siliţĭ prin urmare sĕ caute alte lopeţĭ. Aşa că au intârdiatŭ negreşitŭ trei pătrare de césŭ.

— Atuncĭ dér potŭ s'ajungŭ la vreme. La revedere, Ricardo! sperŭ sĕ te vĕdŭ curêndŭ.

— La revedere, drăguliţa mea

Camerista făcuse câţĭva paşĭ ca sĕ plece, când gondolierulŭ o oprì cu unŭ gestŭ.

— Ce mai vréi? ilŭ intrebà ea.

— Ascultă! dise Ricardo vorbindŭ încetŭ, cu urechia lipită pe pămêntŭ.

— Ce este? întrebà şi Fiametta totŭ încetŭ.

— Au mersŭ mai iute decât credeamŭ... Audŭ lopeţile cum batŭ apa în cadenţă... Trece luntrea pe dinaintea malului din partea acésta. Plécă, Fiametto, şi rógă pe Dumnedeulŭ ómenilorŭ cinstiţĭ, ca sĕ'ţĭ vie intr'ajutorŭ şi sĕ-ţĭ dea puterĭ!

— Mĕ ducŭ! dise Fiametta.

Fata se plecà pe gondolierŭ şi-lŭ sărutà pe frunte. Pentru ântéia óră ilŭ sărută ea pe logodniculŭ sĕu.

— Dragulŭ meu iubitŭ, te lasŭ aci singurŭ şi rănitŭ! dise ea cu o voce dulce.

— Nu sunt singurŭ! dise gondolierulŭ.—Vedĭ bine că Provedinţa mĕ îngrija, de vreme ce te-a adusŭ aci. — Ş'apoi, ei mai nainte de orĭce!

— Da! ai dreptate, Ricardo; alergŭ sĕ'i scapŭ séu sĕ morŭ împreună cu dênşii! dise Fiametta.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Augustŭ st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	100 60
Rentă de hârtiă 5%	87.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 40
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 25
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale transilvane	104 50
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.50
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 75
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123 45
Renta de hârtiă austriacă	81 60
Renta de arg. austr.	82 90
Renta de aurŭ austr.	112 90
Losurile din 1860	136.—
Acţiunile băncei austro-ungare	884 —
Act. băncei de creditŭ ung.	285.25
Act. băncei de creditŭ austr.	282.30
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5 99
Napoleon-d'orĭ	9.98
Mărcĭ 100 împ. germ.	61 77
Londra 10 Livres sterlinge	126.15

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 1 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	92—	$92^1/_2$
Renta rom. amort. (5%)	$94^1/_8$	$95^1/_2$
» convert. (6%)	89—	$89^1/_2$
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	$34^1/_2$	36 —
Credit fonc. rural (7%)	$104^1/_2$	$105^1/_4$
» „ „ (5%)	$89^1/_2$	$90^1/_4$
» » urban (7%)	$103^3/_4$	$103^1/_2$
» » » (6%)	$93^3/_4$	$94^1/_2$
» » » (5%)	$87^1/_2$	87—
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$14.^1/_2$	$15.^1/_2$
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 15 Augustŭ st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8 58	Vênd.	8.62
Argint românesc	»	8.55	»	8 60
Napoleon-d'orĭ	»	9.96	»	10 00
Lire turcescĭ	»	11.22	»	11.28
Imperialĭ	»	10.20	»	10.26
Galbenĭ	»	5 92	»	5.97
Scrisurile fonc. «Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	108.—	»	$109^1/_2$
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţi ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţi la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS."*

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după ameḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de ameḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după ameḑi.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zêrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după ameḑĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după ameḑĭ.
c) „ „ în *Secuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ Zêrnesci-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte da ameḑĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Secuime* la Braşovŭ: 6 óre séra
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.